

روزنامه تایمز لندن تأکید می‌ورزد که ایتالیایی‌ها به طالبان پول می‌پرداختند

روزنامه تایمز در شماره دیروز خود افشا کرد که قطعات ایتالیایی هنگامیکه در سروبی مستقر بودند برای حفظ جان خود به طالبان پول می‌پرداختند. وقتی فرانسوی‌ها جای آنها را در سروبی اشغال کردند ازین معامله بی اطلاع بودند، در نتیجه در کمین طالبان افتادند. همان دیروز دفتر برلیسکونی نخست وزیر ایتالیا این خبر روزنامه تایمز را بی بنیاد توصیف کرده واقعیت آنرا رد کرد.

اینک تایمز در شماره امروز ۱۶/۱۰/۲۰۰۹ خود در زمینه شواهدی را ارایه میکند: روزنامه از زبان محمد اسماعیل فرمانده طالبان در سروبی، در رابطه به معامله جانبین چنین مینویسد: «معامله ازین قرار بود که طالبان و قوای ناتو نباید بر یکدیگر حمله کنند».

همین فرمانده طالبان می‌افزاید: طالبان نمیدانستند که ایتالیایی‌ها پسته‌های شان را به فرانسوی‌ها واگذار شده‌اند. هنگامیکه گزمه‌ها را پیهم مشاهده کردیم به این فکر افتادیم که طرف مقابل «موافقتنامه را لغو کرده است» بناً ما هم برای شان کمین گرفتیم.

گفتار این فرمانده طالبان از جانب کدام منبع دیگر تصدیق نشده است. اما یک منبع ناتو در مقابل سوال روزنامه لوموند در کابل گفت: «ساده‌انگاریست اگر ما این واقعه را تنها بر مبنای دادن یا ندادن یک اطلاع توضیح کنیم. بهتر خواهد بود روی این واقعیت تأکید ورزیم که استراتژی ایتالیایی‌ها با فرانسوی‌ها خیلی از هم تفاوت دارند».

استراتژی قرارگاه قوای ایتالیا در افغانستان، بیشتر روی کمک‌های ساختمانی، زراعتی و عرضهٔ کمک‌های دیگر به ولایات و ولسوالی‌ها بنا شده است تا روی مقابله و عملیات جنگی با طالبان. ایتالیایی‌ها بخصوص بعد از کشته شدن یک افسر شان در ۱۳ اگست ۲۰۰۸ در سروبی، همین استراتژی را بیشتر تطبیق کردند. قطعات ایتالیا بودیجه‌ای با مبلغ ۱.۵ میلیون اورو را در دست داشت که در زمینه انکشاف (ساختمان مکاتب در قریه‌ها و غیره) بکار می‌برد.

یک افسر فرانسوی موظف در سروبی میگوید: «ایتالوی ها با مردم قریه ها صحبت میکردند. یک قسمت کوچک پول به قریه های جنوب ولسوالی توزیع میشد این ناحیه نسبتاً آرام است. قسمت بزرگتر به قریه های شمال ولسوالی، آنجاییکه کمین گرفته شد، برده میشد. درین ناحیه حزب اسلامی مسلط است.»

فرانسوی ها هنگامی که به سروبی رسیدند تنها مبلغ سه صد هزار اویرو در کیسه داشتند. و فکر میکردند که وظیفه آنها آزاد ساختن ولسوالی ایست که به شورشیان وا گذاشته شده است. قوماندان فرانسوی میخواست به همردیفان ناتوی خویش استعداد خود را نمایش دهد.

جنرال Michel Stollsteiner که فرماندهی نیروهای فرانسوی در منطقه کابل را در دست دارد، در باره کمین به ژورنالیستان گفت که: «آنها شکار اعتماد بیش از حد شدند.»

فرانسوی ها با انجام گزمه ها و عملیات اکتشافی برای شورشیان تهدید روز افزون ایجاد میکردند. ایتالوی ها بر عکس با کاربرد قوه صرفه جویی کرده و برگشت و گذار سربازان خود در منطقه محدودیت وضع کرده بودند.

بعد از تاریخ کمین فرانسوی ها هم در بودجه خود برای آوردن انکشاف، افزایش بعمل آورده و تماسها با اهالی منطقه را افزایش داده اند. دیروز جنرال Eric Tremblay سخنگوی ناتو گفت: «جور آمد های مالی» (با شورشیان) از صلاحیت حکومت افغانستان است.